Dosarul nr. 1-72/2022
1-22086076-15-1-17062022

S E N T I N Ţ Ă
în numele legii

29 martie 2023 or. Cantemir
Judecătoria Cahul (sediul Cantemir),
Instanța compusă din:
Președinte de ședință
Judecător Mihail Osadcii
Grefier Ina Botez,
Cu participarea:
Procurorului Enachi Gheorghe
Apărător Josu Liuba, Mandat Seria MA nr. 1229550;

a judecat în ședință de judecată închisă în limba de stat, cauza penală de învinuire în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] Cod procedură penală, în privința lui:

Drangoi (*****) Dumitru **,*** *născut la *****, IDNP *****, originar și locuitor al s. *****, r-nul Cantemir, nesupus militar, neangajat oficial în câmpul muncii, căsătorit, 1 copil minor la întreținere, cetățean al R. Moldova, anterior judecat prin:*

1). *sentința Judecătoriei Cantemir din 17.01.2015, în baza art. 186 alin. (5), 208 alin. (1), 311 alin. (1), 84 Cod penal, la 7 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.*

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin.(1) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei: 17 iunie 2022 - 29 martie 2023.

Procedura de citare legală executată.

Procurorul, în ședință de judecată a solicitat recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin.(1) Cod penal și în baza acestei legi stabilirea unei pedepse penale sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, reieșind din personalitatea acestuia, care anterior a fost condamnat cu închisoare și deși a ispășit pedepsele, corectarea acestuia poate fi asigurată doar prin aplicarea unei pedepse cu închisoare cu executarea reală.

Apărătorul inculpatului Drangoi (*****) Dumitru, avocatul Josu Liuba, a pledat pentru aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 4 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 90 Cod penal pedeapsa stabilită să fie suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 an.

Inculpatul Drangoi (*****) Dumitru, în ședință de judecată la dezbateri judiciare nu s-a prezentat, iar prin încheierea judecătorească din 02 noiembrie 2022, a fost anunțat în căutare.

Măsură preventivă față de inculpat, la faza judecării cauzei nu a fost dispusă.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință de judecată, instanța,

A C O N S T A T A T:

Partea descriptivă:

Drangoi (*****) Dumitru în perioada cuprinsă între luna iulie a anului 2021 şi până la 21 februarie 2022, cunoscând cu certitudine că minora Boghean Denisa, d.n. *****, nu a împlinit vârsta de 16 ani, a concubinat cu aceasta la domiciliul său situat în s. *****, r-nul Cantemir, totodată având scopul satisfacerii poftei sexuale, a întreținut în repetate rânduri rapoarte sexuale altele decât violul, actele de penetrare vaginală, anală sau bucală şi altele cu minora Boghean Denisa, iar în rezultatul acestor rapoarte sexuale, ultima a rămas însărcinată şi a născut la 05 martie 2022 un copil - *****, IDNP *****.

Acțiunile inculpatului Drangoi (*****) Dumitru, au fost calificate conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 174 alin.(1) Cod penal cu indicii: *raportul sexual altul decât violul, actele de penetrare vaginală asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani*.

Argumentele participanților la proces:

În ședința de judecată din 11.10.2022, inculpatul Drangoi (*****) Dumitru, până la începerea cercetării judecătorești, recunoscând în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, recunoscând vina, nesolicitând administrarea de probe noi, prin cerere scrisă personal, consemnată inclusiv de către apărător, a solicitat examinarea cauzei penale de învinuire a sa, în baza probelor administrate la urmărirea penală, pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Apărătorul inculpatului, avocatul Josu Liuba, cât și acuzatorul de stat Enachi Gheorghe, au susținut cererea înaintată de inculpat, solicitând admiterea acesteia.

Constatând că probele administrate la urmărirea penală stabilesc fapta inculpatului reținută prin rechizitoriu, înscrisurile cuprind o manifestare de voință suficient de clară a inculpatului Drangoi (*****) Dumitru, totodată aceasta solicită ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și renunțarea la administrarea de probe noi, instanța a admis prin încheiere protocolară din 11.10.2022, cererea de judecare a cauzei în ordinea prevăzută de art. 364^1 Cod procedură penală, adică în baza probelor administrare în cadrul urmăririi penale.

Inculpatul Drangoi (*****) Dumitru, în cadrul ședinței de judecată din 11.10.2022 *sub jurământ*, prin expunerea factologică care nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, vinovăția a recunoscut-o integral, comunicând că, a început sa se întâlnească cu minora Boghean Denisa. A trăit cu mătușa ei în urmă cu 10 ani în urmă. Se ştia cu Boghean Denisa, venea mereu pe la mătușa sa, o trimitea să-i aducă mâncare şi îl seducea, spunea că îi place de dânsul. Au început să se întâlnească şi să întreţină relaţii sexuale. La început nu și-a dat seama că Boghean Denisa este minoră. Când s-a eliberat din închisoare Boghean Denisa era deja majoră. De vreo 3 ori au avut relaţii sexuale. A fost sunat de către Adriana atunci când era în Belgia, care i-a spus că Boghean Denisa este însărcinată,. Când a vorbit cu Boghean Denisa, i-a spus că are 7 luni de când este însărcinată dar mătușa ei a cerut bani ca să facă avort. A venit acasă, a discutat cu mama lui Boghean Denisa și au căzut de acord să păstreze copilul, el o să-l întreţină. Boghean Dorina începuse să se întâlnească cu alt băiat. Acum nu trăiesc împreună, cu 2 zile în urmă l-a sunat şi plângea că prietenul i-a spus să lese copilul la casa de copii şi să se ducă singură peste hotare. El i-a spus să stea liniștită că mereu o să-i ajute. Le cumpără tot ce au nevoie, când nu are bani le spune să aștepte un pic. Vorbește cu mătușa ei cu care el a trăit şi mama ei o cheamă acasă dar Boghean Dorina nu doreşte să se întoarcă. În anul 2021 s-a eliberat din detenție. A ieşit mai devreme, pentru furt a stat.

Suplimentar la declarațiile inculpatului, date în ședință de judecată, au mai fost prezentate de partea acuzării și acceptate următoarele probe de dovedire a vinovăției, administrate în faza de urmărire penală și anume:

Declarațiile victimei minore Boghean Dorina care a declarat că locuieşte în s. *****. raionul Cantemir. Se cunosc cu Drangoi Dumitru de mulți ani. Au început cu dânsul o relație din luna iunie a anului 2021. Intrând în relație. Drangoi Dumitru ştia cu certitudine că ea atunci avea vârsta de 14 ani și era în clasa a 8-a. Despre aceste fapte ea i-a spus de mai multe ori singură, totodată vârsta ei exactă Dumitru o ştia şi aşa. începând cu luna iulie a anului 2021 a început să întreţină relaţii sexuale benevole cu Dumitru la inițiativa acestuia, dar ea a acceptat. Despre relația lor mai știau şi prietenii lui Dumitru, dar şi alte persoane. Ea de mai multe ori i-a zis că are doar 14 ani şi că este mică pentru relaţii sexuale, însă Dumitru a spus că e în regulă şi că pot întreține relaţii sexuale. Ea administra pastile speciale ca să nu rămână însărcinată, însă în luna august a constatat că totuși este însărcinată în urma rapoartelor sexuale cu Drangoi Dumitru. Până ca Drangoi Dumitru să ajungă la pușcărie mai mulți ani în urmă, acesta trăia împreună cu mătușa ei, Vîlcu Mariana, care acum se numește Cocoș Mariana. Respectiv, Drangoi Dumitru cunoștea toată familia ei de mai mulți ani de zile şi ştia exact vârsta ei când au intrat în relaţii (f.d.58-59);

La fel în susținerea învinuirii aduse inculpatului Drangoi (*****) Dumitru, partea acuzării a mai prezentat următoarele documente în calitate de probă: - Certificatul de naștere al copilului ***** (f.d.55); - Procesul verbal de examinării documentului din 18.05.2022, potrivit căruia examinării a fost supus copia certificatului de naștere a copilului *****, IDNP *****, iar din conţinutul acestuia se constată că tatăl copilului este Drangoi Dumitru, IDNP *****, iar mama copilului este Boghean Denisa, IDNP *****, copilul fiind născut la 05.03.2022, iar certificatul eliberat la 01.04.2022 de către Primăria comunei *****. raionul Cantemir (f.d.50); - Sentinţa nr. 1-15/14 din 17.01.2015 pronunțată de judecătoria Cantemir. Drangoi Dumitru a fost recunoscut vinovat în săvârşirea infracţiunilor prevăzute de art. 186 alin. (5). art. 208 alin. (1) şi art. 311 alin. (1) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani şi 6 luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis (f.d.30-37).

În virtutea prevederilor art. 24 alin.(3) din Codul de procedură penală, care indică că, părţile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind învestite de legea procesuală penală cu posibilităţi egale pentru susţinerea poziţiilor lor, instanţa de judecată a explicat părţilor posibilitatea de a prezenta probe.

În acest context instanţa menţionează că atât procurorul, cât şi apărătorul inculpatului în şedinţa de judecată nu au prezentat alte careva probe decât cele anexate la dosar şi prezentate de partea acuzării.

Aprecierea instanţei de judecată:

Conform prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanţa hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța își întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în

săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

În acest sens, instanța reține că sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului[1].

În privința inculpatului Drangoi (*****) Dumitru, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 CoEDO, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

Fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele. Astfel, declarațiile inculpatului se confirmă atât prin declarațiile părții vătămate, procesului-verbal al examinării documentului din 18.05.2022, declarațiile inculpatului date în ședință de judecată.

Astfel instanţa de judecată, ținând cont de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, prin prisma admisibilităţii, pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii lor, conchide că din probele administrate la materialele dosarului rezultă vinovăţia inculpatului Drangoi (*****) Dumitru, în comiterea componenței de infracţiune prevăzută de art. 174 alin.(1) Cod penal, adică raportul sexual altul decât violul, actele de penetrare vaginală asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani.

Concluzia instanţei de judecată este justificată de următoarele considerente: Astfel, în temeiul art. 14 alin. (1) Cod penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârşită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

De asemenea, potrivit reglementărilor stabilirea vinovăţiei unei persoane în comiterea unei fapte infracţionale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate şi cercetate de organele competente.

Conform art. 101 alin. (1) şi alin. (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Potrivit alin. (4) art. 100 Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În corespundere cu art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În virtutea dispoziției legale indicate la art. 384 alin. (1) Cod de procedură penală, instanţa hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

---

[1] Hotărârea Plenului Curţii Supreme de Justiție a RM nr. 10 din 24 februarie 2000, pct. 4.

Materialele cauzei penale şi în special probele cercetate în şedinţa de judecată permit cu certitudine a constata că în speţă sunt întrunite elementele constitutive ale infracţiunii prevăzută de art. 174 alin.(1) Cod penal.

În acest sens reținem că, *obiectul juridic special* al acestei infracţiuni îl formează relațiile sociale cu privire la inviolabilitatea sexuală a persoanelor care nu au împlinit vârsta de 16 ani. *Obiectul material* al infracţiunii specificate la art. 174 Cod penal reprezintă corpul persoanei.

Victimă a infracţiunii în cauză poate fi numai persoana, de sex feminin sau masculin, care la momentul săvârşirii faptei nu a împlinit vârsta de 16 ani. La calificare nu are importanţă gradul de maturizare sexuală a victimei. Numai dacă victima a înţeles semnificaţia actului la care a fost supusă; cu alte cuvinte, numai dacă a avut discernământ. Cu cât mai redusă este vârsta victimei, cu atât creşte posibilitatea lipsei discernământului.

Din materialele dosarului s-a stabilit cu certitudine că, obiectul material la prezenta speţă existenţa acestui element al componenței de infracţiune se dovedește cu certitudine prin procesul-verbal al examinării documentului din 18.05.2022, potrivit căruia în urma examinării certificatului de naștere a copilului *****, IDNP: *****, din conţinutul acestuia s-a constatat că tatăl copilului este Drangoi Dumitru, IDNP: *****, iar mama copilului este Boghean Denisa, IDNP: *****, copilul fiind născut la 05.03.2022, iar certificatul eliberat la 01.04.2022 de către Primăria com. *****. r-nul Cantemir.

Latura obiectivă a infracţiunii prevăzute la art.174 CP RM constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acţiune. Această acţiune poate îmbrăca oricare din următoarele modalităţi normative:

1) raportul sexual; 2) actele de penetrare vaginală, altele decât raportul sexual; 3) actele de penetrare anală; 4) actele de penetrare bucală; 5) alte acte de penetrare.

În partea ce ţine de *latura obiectivă* a infracţiunii comise de Drangoi (*****) Dumitru în speţă, aceasta s-a materializat prin acţiunile sale din perioada cuprinsă între luna iulie a anului 2021 şi până la 21.02.2022, când cunoscând cu certitudine că minora Boghean Denisa, d.n.*****, nu a împlinit vârsta de 16 ani, a concubinat cu aceasta la domiciliul său situat în s. *****, r-nul Cantemir, totodată având scopul satisfacerii poftei sexuale, a întreținut în repetate rânduri rapoarte sexuale altele decât violul, actele de penetrare vaginală, anală sau bucală şi altele cu minora Boghean Denisa, iar în rezultatul acestor rapoarte sexuale, ultima a rămas însărcinată şi a născut la 05.03.2022 un copil - *****, IDNP *****.

Infracţiunea comisă de Drangoi (*****) Dumitru este o infracţiune formală. Ea se consideră consumată din momentul începerii raportului sexual sau a altor acte de penetrare vaginală, anală, bucală ori de alt gen.

Subiectul infracţiunii prevăzute de art. 174 alin.(1) Cod penal, în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (1) Cod penal, este persoana fizică care a atins vârsta de 16 ani la momentul comiterii infracţiunii, condiţie întrunită în speţă.

Latura subiectivă a infracţiunii în cauză s-a materializat prin intenţia directă a inculpatului Drangoi (*****) Dumitru de a-şi satisface necesitățile sexuale.

În speţă se constată, atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea lui Drangoi (*****) Dumitru la răspundere penală, iar, conform art. 51 alin. (2) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Cu referire la individualizarea pedepsei şi modului de executare:

La acest capitol, instanţa de judecată notează că, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al

infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Conform art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Art. 364^1 alin. (8) Cod de procedură penală statuează că, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu $^1/_3$ a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu $^1/_4$ a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani.

La caz, componența de infracțiune prevăzută de art. 174 alin.(1) Cod penal (în vigoare la data comiterii infracțiunii) prevedea pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani.

Ulterior, articolul nominalizat, *prin legea nr. 316 din 17.11.2022, în vigoare din 09.01.2023*, a fost modificat, stabilind pedeapsa pentru infracțiunea prevăzută de art. 174 alin.(1) Cod penal, cu închisoare de la 2 la 5 ani.

Ținând cont de efectul retroactiv al legii penale prevăzut la art. 10 Cod de procedură penală, instanța de judecată constată că pedeapsa ce urmează a fi aplicată inculpatului se încadrează în noile limite ale articolului incriminat.

În această ordine de idei, instanța de judecată stabilește că infracțiunea comisă de către Drangoi (*****) Dumitru face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, fiind comisă cu intenție directă de persoana vinovată.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată ia în considerare prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal, potrivit cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța menţionează, că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale. De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privinţa inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că infracţiunea săvârşită de către acesta este una mai puţin gravă. În acest punct de analiză, instanța ţine să mai specifice că, raţionamentul care poate condiționa aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului şi comportamentul acestuia până la săvârşirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovatul îşi apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; stăruinţa depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunii sau pentru a repara paguba pricinuită şi comportarea sinceră în cursul procesului.

Analizând în cumul aceste circumstanţe, vârsta inculpatului, starea socială şi familială, audiind în dezbaterile judiciare procurorul și apărătorul, primul pledând pentru aplicarea unei pedepse cu închisoare, instanţa de judecată reţine, că în cazul dat corectarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse penale.

Prin urmare, modalitatea de executare a pedepsei trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități prejudiciabile, raportat la fapta comisă, gradul de pericol social al acesteia, conduita bună a inculpatului anterior și pe parcursul cercetărilor.

La fel, potrivit practicii judiciare naționale, la adoptarea sentinţei, individualizând pedeapsa, instanţa de judecată urmează să respecte prevederile art.96, 385 alin.(1), 394 alin.(1), (2) CPP, conform cărora instanţa de judecată este obligată să indice în partea descriptivă a sentinţei care sînt circumstanţele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum şi motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.[2]

Circumstanță atenuantă în baza art. 76 Cod penal la examinarea cauzei și la stabilirea pedepsei inculpatului a fost stabilită - recunoașterea vinovăției.

Careva circumstanțe agravante în baza art. 77 Cod penal la examinarea cauzei și la stabilirea pedepsei inculpatului nu au fost stabilite.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța de judecată va ține cont și de personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat.

Instanța de judecată consideră că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie proporțională, efectivă și disuasivă, aptă să conducă la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, să atingă scopul pedepsei penale consacrat la art. 61 din Codul penal.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră, generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei, ţinând cont de faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția integral şi a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, sancțiunea sub formă de închisoare va fi redusă cu o $^1/_3$, pornind de la limita minimă de pedeapsă prevăzută de norma încălcată, care va constitui 1 an și 4 luni, pînă la limita maximă a pedepsei care nu va depăși 3 ani și 4 luni închisoare.

Elucidînd obiectiv toate circumstanţele cauzei la individualizarea pedepsei, ținând cont de cele descrise supra, de persoana inculpatului și poziția ultimului, care nu s-a prezentat la

---

[2] pct. 18. al Hotărârii Plenului CSJ cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale nr. 8 din 11.11.2013

dezbateri judiciare, de poziția părții apărării, de concluziile acuzatorului de stat, precum și de circumstanțele în care s-a produs şi a fost comisă infracțiunea, reieșind din prevederile art. 364[1] alin. (8) Cod de procedură penală, instanța consideră că realizarea scopului pedepsei penale de reeducare a făptuitorului şi de prevenire a comiterii de către acesta a unor noi infracțiuni poate fi atins prin stabilirea inculpatului Drangoi (*****) Dumitru a unei pedepse în formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni.

Potrivit art. 72 alin.(3) Cod penal, pedeapsa cu închisoarea stabilită pentru o infracţiune mai puțin gravă, urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Concluzia dată corespunde şi cu *Hotărîrea CtEDO Rostovtsev vs Ucraina - 2728/16 din 25.07.2017 (protocolul 7 art.2)*, potrivit căreia Curtea se expune asupra situaţiei de acceptare a circumstanțelor pe care se bazează condamnarea reclamantului, ce a condus la incidenţa unei proceduri simplificate.

Cu referire la solicitarea părții apărării privind suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate față de inculpat, instanța de judecată conchide că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în speță, nu vor duce la corectarea condamnatului și atingerea scopului legii penale, chiar și în situația examinării cauzei în procedură simplificată.

Or, suspendarea condiţionată este o măsură de individualizare a executării pedepsei numită de către instanţele de judecată prin hotărâre de condamnare de a suspenda pe o perioadă anumită executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiţii.

Condiţiile privind acordarea suspendării condiţionate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată şi natura infracţiunii; circumstanţele cauzei şi persoana infractorului; aprecierea instanţei că scopul poate fi atins şi fără executarea acesteia.

Sub acest aspect, instanța menționează, că fapta săvârșită de inculpat se prezintă de o rezonanţă socială deosebit de sporită, având în vedere circumstanţele în care a fost comisă şi relaţiile la care atentează, iar infracţiunile de acest gen iau amploare în R. Moldova. Deci, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în prezenta speţă, nu va avea un impact scontat asupra atingerii scopului pedepsei penale, prevăzute la art. 61 alin. (2) Cod penal şi anume restabilirea echităţii sociale şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane.

Tot aici dar în alt context, instanța a reține atitudinea inculpatului manifestată pe parcursul examinării prezentei cauze, care din motive neclare nu s-a prezentat la dezbaterile judiciare, generând tergiversarea procesului de judecată precum și anunțarea acestuia în căutare.

În altă ordine de idei, instanţa de judecată notează că, în conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.10), 11), 13), 14) şi 15) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă; dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acţiunea civilă; ce trebuie să se facă cu corpurile delicte; cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

În acest sens, instanţa de judecată remarcă faptul că pretenţii de ordin civil şi pagube materiale în speţă nu au fost înregistrate/invocate.

Cheltuieli judiciare și corpuri delicte nu sunt.

În temeiul celor expuse şi conducându-se de prevederile art. 364[1], 384-385, 392-395 Cod de procedură penală, instanţa de judecată,-

C O N D A M N Ă:

pe Drangoi (*****) Dumitru Dumitru, născut la *****, IDNP *****, recunoscându-l vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 174 alin.(1) Cod penal şi în temeiul normei indicate, cu aplicarea prevederilor art. 364[1] alin.(8) Cod de procedură penală, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare a pedepsei de socotit din momentul reținerii lui Drangoi (*****) Dumitru Dumitru.

Sentinţa cu drept de apel la Curtea de Apel Cahul în termen de 15 zile, din momentul pronunțării sentinţei, prin intermediul Judecătoriei Cahul (sediul Cantemir).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Mihail Osadcii**